

а) За литургіѣ, освѣтъ оныя кои-то ся дѣжны да правятъ даромъ както по-долу ще ся каже. гр. . . .

в) За водосвященіе, кое-то правятъ кога ги при-
зываютъ, а никога безъ да ги выкатъ, освенъ водосвя-
щеніе-то, кое-то ся дѣжны да правятъ даромъ на
Богоявленіе. „ „

г) За годежъ благословляемъ отъ тѣхъ, подобно
по призованіе. „ „

д) За вулж, сирѣчь дозволеніе за вѣнчаніе. „ „

Отъ тѣхъ обаче половина-та само принадлежатъ
на Архіерея-тъ, а друга-та половина ся дава на об-
щинѣ-тъ на кой-то принадлежи вѣнчанный-тъ, въ пол-
жъ на училища-та ѿ.

е) За вѣнчаваніе що правятъ по призованіе. „ „

ж) За изданіе напустителнаго писма. „ „

з) За погребеніе умершаго, такожде по призованіе. „ „

и) За изданіе на афорисмо, т. е. отлучително
писмо. „ „

ѳ) За изданіе на опростително писмо. „ „

ѱ) За потвержденіе подписа на всякакво писмо. „ „

121. Гдѣ-то и да ся намѣри въ епархіѣ-тъ си Архі-
ерея-тъ, дѣженъ е да служи даромъ литургіѣ въ праздни-
цы-ты Рождества, Богоявленія и Въскресенія Христова, въ
Недѣлѣ Православія, въ Память мѣстныхъ церкви, въ Память
святыхъ равноапостолъ Курилла и Методія, и въ дѣнь-тъ на
установленіе-то на Българскѣ-тъ Ексархіѣ каго народенъ
праздникъ.

При тѣмъ дѣженъ е да служи литургіѣ веднѣждъ да-
ромъ въ кой-то общинѣ поиде, кога обхожда епархіѣ-тъ
си, за общо благословеніе на Христіаны-ты.

122. Въ случай запрещенія брака, дозволеніе-то за вѣн-
чаваніе не ще ся издава отъ Архіерея-тъ, освенъ по рѣ-
шеніе священнаго Совѣта, на кое-то рѣшеніе правдина-та
ще ся земе отдѣлно, споредъ 127-ый членъ.

Исто-то ся повелява и за изданіе на напустително, от-
лучително (афоресно), или опростително писмо.